

Sestry v akci

Přestože formální zahájení festivalu připadá až na čtvrteční podvečer, neoficiálně probíhá už od středečního odpoledne. Ve středu jsme totiž měli možnost shlédnout bohatý doprovodný program na Velkém náměstí. Od 17 hodin nás svými písněmi bavily skupiny Straight blues a Karburátor blues band. S přibývajícimi hodinami ale přibývalo i diváků a bylo jasné, že zlatý hřeb večera nás teprve čeká. Tím bylo představení domácího divadelního souboru Jeptišky k výročí, které začínalo ve 20,30. No vlastně to bylo s drobným zpožděním, jelikož alternativní scéna s sebou přinesla i různé technické problémy. Pak se ale již diváci začali výborně bavit a na nějaké technické problémy si na konci představení už nikdo ani nevzpomněl. Večer probíhal v uvolněné atmosféře, někteří diváci byli také zapojeni do děje, a dokonce byla i tombola. A sestry přišly o dvě lahve výborného vína. Jaká byla první cena si můžeme pouze domýšlet, protože byla zabalena v krabici od bot. Naše Jeptišky se postaraly o bezesporu úspěšný start letošního festivalu a diváci odcházeli z náměstí maximálně spokojeni.

Hádanka redakce

Sexuální obtěžování nebo umělecké dílo???
Kdo uhádne o koho se jedná???

„Bratři“ v akci

V TV nás „obtěžují“ reklamy každý den, v Kroměříži jednou za rok aneb reklamní kampaň k divadelnímu festivalu.

UVIDÍTE V PÁTEK 25. 5. 2012

- 10.00** N.V.Gogol: ŽENITBA
- DS Svatopluk Hodonín
- 17.00** M. McDonagh:
MRZÁK INISHMAANSKÝ
- DS Břetislav Břeclav
- 21.00** Yasmina Reza: BŮH MASAKRU
- DS Kroměříž

Jeptiška cestuje vlakem a přistoupí dáma v nádherných šatech. Jeptiška zbloudivší z cest Páně a střídmosti se osmělí a zeptá: „Promiňte, ale prosím Vás, kolik stály ty krásné šaty?“ Dáma se lehce pousměje: „Jednu noc lásky.“ O něco později si všimne krásného brilantového náhrdelníku. Jeptiška se opět zeptá se na jeho cenu. „Dvě noci lásky,“ odpoví dáma. Dáma si stáhne i rukavičky a na ruce má nádherný prsten. Jeptiška se opět ptá. „To byly tři noci lásky,“ zní odpověď. Večer jeptiška rozjímá ve své cele a ozve se zatukání. Jeptiška se zamyslí a řekne k zavřeným dveřím: „Víte co, otče, ... jděte s těma svýma karamelkami!“

Povedený úvod?!

Rok s rokem se znovu sešel, čas uplynul jako voda v řece, uteklo to... Existuje spousta klišé, které by se hodily napsat na úvod letošního festivalu. Pochopitelně se k nim časem dostaneme, ale dovolte mi na úvod zmínit jedno důležité prohlášení: „Naše redakce se letos distancuje od jakýchkoli výletů, posezení a jiných podobně nebezpečných aktivit s panem Kracikem a taktéž s panem Langrem, a to z důvodu jistých nesrovnalostí a potíží z loňského roku. Děkuji!“

Tak a nyní můžeme přikročit k tomu nejdůležitějšímu. 24.5.2012 přesně v 18.00 hodin, pokud tedy ve vedení mají seřazené hodinky, začíná 5. ročník divadelního festivalu Ludmily Čápkové v Kroměříži. Vzhledem k tomu, že momentálně je teprve 14.13, nemůžeme zatím podat žádné bližší informace k tomu, jak zahájení proběhlo, můžeme se tedy jen domýšlet, že: Jiří Kašík přijde v 18.04 na jeviště a se slzami na krajíčku oznámí, že z důvodu technických problémů přijde znovu v 18.30. Poté se ze zákulisí budou ozývat děsivé rány a na pár vteřin dokonce v celém sále vypadnou pojistky. Sáleem proběhne Jiří Kašík s ohořelými vlasy a zčernalým obličejem. Naštěstí v ten moment přichází na jeviště Jana Štěpánová a roztěkaně oznamuje, že si před začátkem připravila ještě malý kulturní program. Začne s profesionalitou a trpělivostí učitelky z mateřské školy vyučovat píseň Svítání z Jeptišek, v 18.50 už se tato melodie rozléhá celým sálem, v 19.15 ji umí celé publikum i pozpátku a v 19.35 už jí mají všichni plné zuby. Diváky zachraňuje Jiří Kašík, který už čistý a navoněný nastupuje na jeviště a zahajuje festival.

Na závěr je třeba dodat, že jsme seriózní novináři, kteří neradi uvádí mylné informace, a proto z hloubi duše doufáme, že Jirka s Janou náš scénář do puntíku dodrží.

Poděbradští bodygárdi - strážci těla - tvrdě zakročili proti jakémukoliv slovnímu či tělesnému útoku na vysoce postaveného činovníka jejich divadelního souboru Ladislava Langra.

Slavnostní proslovy. Hejtman se omluvil z důvodu návštěvy kolegy ve vězení.

Jak se dělá festival?!

Rozhovor s Jirkou Kašíkem

Vyplatí se dělat festival v Kroměříži?

Určitě se to vyplatí, protože je tady spousta lidí lačných po divadle a taky lidí, kteří mají divadlo rádi. Dříve jich bylo méně, ale po pěti letech fungování festivalu těch lidí chodí třikrát, někdy i pětkrát víc, než jich chodávalo.

Co všechno se musí udělat, aby mohl vzniknout takový festival?

No tak to se bojím, že budeš mít malou flashku, to se ve zkratce dá říct dost těžko. Nejdůležitější je mít partu lidí, kteří mají v sobě tolik vnitřní síly, radosti a nadšení z toho, že dělají spolkovou činnost, že jsou schopní ten festival zorganizovat. Vymenovávat jednotlivé kroky by bylo opravdu na hodně dlouho.

Měli jste nějaké problémy se zařizováním?

Tak vyloženě něco vážného nebo zásadního určitě ne, na druhou stranu byla spousta věcí, které byly dost složité. Ale naštěstí nic, co by ohrozilo festival. Jediné, co by ho mohlo vážně ohrozit festival, by bylo to, že se rozpadne ta skvělá parta lidí, kteří ten festival dělají.

Jak se soubor může dostat k vám na festival?

Velmi jednoduše. Nejdřív se soubor musí přihlásit na krajskou přehlídku, pokud je z ní doporučen na národní přehlídku, ale není vybrán, tak mu to doporučení stačí proto, abychom ho my oslovili a aby si zahrál na našem festivale.

Plánujete nějaké vylepšení do dalších let?

Samozřejmě, každý rok se snažíme přinést něco nového. Proto třeba letos promítáme v přísálí minulé ročníky festivalu a to, co se ve spolku děje a v dalších letech chceme v tom vymýšlení pokračovat. Letošní novinkou je také noční orientační běh. Vymýšlíme hlavně ve spolupráci s mladými, kteří jsou plní energie a mají nápady.

Probíhá zatím festival podle vašich představ?

Myslím, že ano, dá se to parafrázovat velmi jednoduše: Po dobu mé služby by se nic mimořádného nestalo!

DIVADELNÍ PLK připravili: Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Klára Havránková, Saša Michajlovič. O texty se postarali: Anet Baierová, a Mara Machalík. Tisk: DTPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž.
www.facebook.com/Divadelni.spolek.Kromeriz

Přestože o sobě s oblibou tvrdíme, že jsme seriózní, a ne žádný bulvár, vypustili jsme mylnou informaci. Divadelní část festivalu (tedy ta, kdy herci skáčou na jevišti a diváci v hledišti brečí, nebo se smějí) sice oficiálně začíná až slavnostním slovem Jirky Kašíka, ale neoficiálně a pouze pro ty vyvolené začala už dnes ráno v devět hodin. Divadelní soubor Kroměříž měl tu čest představit studentům gymnázia (kteří výjimečně přišli včas) a žákům ZŠ Zachar svou téměř novinku: Výtečníci. Hra se hrála dokonce dvakrát po sobě, rock’n’roll duněl celým sálem a naše hlasy se nesly až na Velké náměstí. Reakce publika byly pouze padesátiprocentní (bohužel někteří zřejmě ještě nepobrali tolik duchaplnosti, aby se zasmáli našim odu-

To je ale Kumšt

S dnešním prvním soutěžním představením nás přijeli potěšit herci z Ústí nad Orlicí s divadelní hrou Kumšt. Zvolili na rozjezd poněkud složitě a těžké téma, blondatá část publika možná měla menší potíže s porozuměním a především pochopením, ale nechci nikoho urazit a proto přiznám, že i já mezi ně bohužel patřím, ale chytří lidé mi to potom vysvětlili, nebojte. Na jevišti se hřešilo a to pořádně. Až z toho nám, čistým duším, běhal mráz po zádech. Pro inspiraci: pýcha, lakomství, závist, hněv, lenost, no a další si doplňte každý podle svého. Na tohle téma by se dala napsat filosofická kniha, ale já bohužel nejsem filosof a proto by pro mě byl kumšt psát zdlouhavé úvahy, takže si raději přečtěte rozhovory, které se nám, speciálně pro vás, podařilo získat.

ševnělým vtipům), což nám ale (ano, čtete správně, NÁM) ne-zabránilo podat skvělé herecké výkony. Mám ovšem jednu připomínku, co se týče technického vybavení sálu na pivovaru. Prosila bych klimatizaci! Nebýt vhodně umístěných divadelních ročenek v zákulisí, které jsou dokonale funkční jako vějíř (to musíte vyzkoušet), možná by tyto noviny a nástěnky, které můžete vidět před vstupem do sálu, nepoznaly světlo světa.

Pokud po přečtení tohoto článku litujete, pláčete a nadáváte, že jste si takové nádherné představení nechali ujít, prozradím vám jedno malé veřejné (na všech plakátech si to můžete přečíst) tajemství... V neděli 16.30 si nás rozhodně nenechte ujít!

Rozhovor s Martinem Malínkem

Jak dlouho se věnujete divadlu a jak jste se k němu dostal?

Jak dlouho se věnuju divadlu? No, to už je strašně let... 14. října 1955 jsem měl první mluvenou premiéru. Jinak jsem už v důchodu a dřív jsem dělával účetního.

Jaké jsou vaše ctnosti a neřesti?

Neřesti... No tak obžerství už je pryč, jelikož mi vzali slinivku, pyšný asi taky nejsem. Já nevím, to by asi spíš měli posoudit kamarádi, jaké mám neřesti. Ctnosti taky nevím, ale snažím se mít co nejvíc ctností a co nejméně neřestí. Ale člověk to moc neovlivní, buď takový je, nebo není.

Máte nějaké jiné koníčky kromě divadla?

Tak já mám ještě malé děti, jedno ještě ani nechodí do školy. Takže hlavně rodina, dřív jsem dělal triatlon, už ani neběhám, ještě bych možná mohl oživit šachy.

Dozvěděli jsme se, že rád jíte, jaké máte oblíbené jídlo?

Chleba se sádlem a s cibulí. To je to nejoblíbenější, ale ta cibule mi teď už bohužel taky dělá problém.

... a minirozhovor s Aničkou

Ahoj princezno, kolik ti je let?

Skoro dvanáct.

A jak dlouho hraješ?

No v tomto divadle hraju dneska úplně poprvé a ještě ve školce šmudlu.

Čím bys chtěla být, až budeš velká?

Asi veterinářkou.

A co tě nejvíc baví ve škole?

Tělocvik.

To tu ještě nebylo

Vzhledem k tomu, že populaci České republiky tvoří přibližně z jedné poloviny pánové a z druhé dámy, předpokládáme, že na našem festivalu tomu bude rovněž tak, a proto jsme se v letošním čísle rozhodli uspokojit obě tyto skupiny. A protože dámy mají vždycky přednost, začneme módní rubrikou.

Módní rubrika aneb Obleč se jako Kroměřížanka

Exkluzivně jsme pro vás vybrali fotky dvou dam a jednoho pána, kteří opravdu (ne)ví, jak vypadat cool.

jehlových podpatcích, ale i tak madam číslo jedna dostává od nás 8 bodů.

Naopak dámě na obrázku číslo dvě boty rozhodně vytknout nemůžeme, pouze doporučujeme do sandálů nosit výhradně ponožky. Oblečení je supermódní, spíše než na festival by se hodilo na přehlídkové molo, ale co nás doopravdy ohromilo, jsou doplňky, které tato mladá dáma zvolila. Zelenočervený náhrdelník a lepicí páska do pravé ruky jsou poněkud klasika, ale extravagantní žlutý lístek z nápisem WC je naprostý unikát. Modelce z obrázku za chvíli bude drnčet mobil jako o život a výrobci bižuterie se budou prát o práva na kopírování.

Dostává od nás plných deset bodů.

Naproti tomu pán na posledním obrázku nás svým zjevem poněkud zarazil. Eurotel? Ve kterém století že to bylo? A

lemi. Jediné, čemu dáváme palec nahoru, je jazyk trčící z pusy ven. Za něj si model vysloužil pěkné čtyři body.

Sporták Mára

Protože si lidé často ani neuvědomují, kolik je kolem takového pořádání festivalu běhání, a aby ani pánové nepřišli zkrátka, rozhodli jsme se letos otevřít také sportovní rubriku. V prvním dni festivalu nás zaujala jedna nejmenovaná osoba z pořadatelského týmu.

Lidé si často říkají, že by rádi začali sportovat, ale nějak se nemohou přinutit, aby opravdu každý den vstali od televize a zašli si zaběhat.

Právě pro takové začínající sportovce přinášíme návod v prvním čísle a dovolili jsme si jako příkladu použít výše zmíněné osoby. Člověk na to právě pro tebe.

Při posezení na zahrádce si někteří návštěvníci vychutnávali míchané nápoje. Na obrázku můžete vidět „Optické mojito“.